

Arkivnr: 2018/12995-1

Saksbehandlar: Tor Harald Rødseth

Saksframlegg

Saksgang

Utval	Saknr.	Møtedato
Klagenemnda	56/18	11.09.2018

Klage over vedtak om flytting av transformatorstasjon mv ved Carl Konows gate

Samandrag

Statens vegvesen (SVV) har pålagt BKK, for BKK si rekning, å flytte ein transformatorstasjon mv ved Carl Konows gate. BKK vil rette seg etter vedtaket om flytting, men har påklaga den delen av vedtaket som gjeld pålegget om å bere kostnaden ved flytting.

SVV har heimla vedtaket sitt i vilkår gjeve i medhald av løyve etter veglov av 1912 med endringar, ulovfesta rett og § 32 i veglov av 1963. Problemstillingane knytt til ulovfesta rett er referert og drøfta i saksframlegget.

BKK meiner at forannemnde ikkje heimlar pålegget om at BKK må bere kostnaden. Dei imøtegår SVV si vurdering av ulovfesta rett og peikar på at § 32 i veglova ikkje nemner transformatorstasjonar.

Fylkesrådmannen har ikkje funne rettsavgjerder eller presedens som grunnlag for si vurdering. Denne saka kan såleis skape presedens.

Etter ei gjennomgong av SVV si grunngjeving, heimlane som er nytta, og BKK sine klagegrunner rår fylkesrådmannen til at klagen frå BKK vert teke til følgje, noko som inneber at dei ikkje må bere kostnaden ved flytting av transformatorstasjonen.

Økonomi: Dersom klaga vert teke til følgje vil dette medføre kostnader for Statens vegvesen

Klima: Inga verknad.

Folkehelse: Inga verknad.

Regional planstrategi: Inga verknad.

Forslag til vedtak

Klage av 18.10.17 frå BKK AS, over den delen av Statens vegvesen sitt vedtak av 27.09.17, om at BKK AS må bere kostnaden ved å flytte transformatorstasjonen ved Carl Konows gate vert teke til følgje. BKK AS må ikkje bere kostnaden ved å flytte transformatorstasjonen.

Ingrid Kristine Holm Svendsen
kst. fylkesrådmann

Håkon Rasmussen
fylkesdirektør samferdsel

Saksframlegget er godkjent elektronisk og har derfor inga underskrift.

Vedlegg

- 2 17-114623 Transformatorstasjon med tilhørende kabler ved fv
- 3 Vedlegg 1 (2)
- 4 Vedlegg 2 (2)
- 5 Vedlegg 3 (2)
- 6 Vedlegg 4 (2)
- 7 Vedlegg 5 (2)
- 8 Vedlegg 6
- 9 Vedlegg 7
- 10 Vedlegg 8
- 11 Vedlegg 9
- 12 Vedlegg 10
- 13 Vedlegg 11

Fylkesrådmannen, 24.07.2018**Bakgrunn**

Klagenemnda har i brev av 16.02.18 frå Statens vegvesen (SVV) (oversendingsbrevet) fått oversendt klage frå BKK AS av 18.10.17 (klagebrevet), over del av vedtak gjort av SVV 27.09.17 (vedtaket).

Vedtaket, heimel og grunngjeving

Vedtaket lyder slik:

BKK Nett AS pålegges med dette, på eiers kostnad, å flytte den delen av transformatorstasjonen samt tilhørende kabler ved fv.582 Carl Konowsgate, - som ligger «umiddelbart» ved offentlig veg/innen 3 m fra vegkant.

SVV nyttar følgjande heimel for vedtaket:

Statens vegvesen Region Vest har med hjemmel i vilkår gitt i medhold av tillatelser etter veglov av 1912 med endringer samt ulovfestet rett, samt § 32 i veglov av 1963 ved eventuell nyetablering av ledningsnett truffet følgende vedtak:

Grunngjevinga for at transformatorstasjonen (trafoen) *må flyttast* går fram av m.a skriftlege referat frå møte mellom BKK og SVV av 23.01.17 og 21.04.17, og av førehandsvarsel i brev av 25.07.17 frå SVV (førehandsvarselet). I sistnemnde brev heiter det m.a følgjande:

Bygging av nytt veganlegg i Fv 582 Carl Konowsgate kommer i konflikt med BKK sin transformatorstasjon med tilhørende kabler.

Grunngjevinga for *at BKK må bere kostnaden ved flytting* er i førehandsvarselet formulert slik:

Vegvesenet vurderer det slik at transformatorstasjonen og ledninger som ligger innenfor vegområdet til (riks- og) fylkesveg, er innenfor virkeområdet til vegloven § 32. Disse ligger på vilkår som innebærer flytteplikt på ledningseiers kostnad når vegens interesser tilsier det [fotnota foran sett inn av SVV, her sitert i den vanlege teksten]¹. Det foreligger videre en presumpsjon for at tiltak ligger på vilkår med mindre annet kan godtgjøres.

Fotnota er sett inn av SVV og lyder slik:

Se også forskrift om ledninger i offentlig veg nr 1212 av 2013 § 16.

I merknader til førehandsvarselet heiter det i brev av 08.08.17 frå BKK (merknadsbrevet) m.a følgjande:

[...]

Vi er enige i at ledninger/kabler som ligger nærmere veikant enn tre meter, ligger innenfor rekkevidden av vegloven § 32. [...]

BKK Nett bestrider derimot Statens vegvesens påstand om at «*transformatorstasjon og ledninger som ligger innenfor vegområdet til (riks- og) fylkesveg er innenfor virkeområdet til vegloven § 32*», så langt passusen omhandler transformatorstasjoner. Vegloven § 32 gjelder «[oppgåve over tinga som er nemnde i paragrafen]».

Den fulle teksten i veglova § 32 er følgjande:

Elektrisk eller annen kraftledning, ledning for elektronisk kommunikasjon, vass-, kloakk eller annen ledning eller renne av alle slag, løypestreng, taubane eller privat skinnegang eller feste for ledning m.m. som nemnt, må ikkje utan særskilt løyve leggst over, under, langs eller nærare offentlig veg enn 3 meter frå vegkant, målt vassrett. Dersom omsynet til trygg ferdsel, vegvedlikehaldet eller moglig seinare utbetring av vegen tilseier det, kan vegstyremakta for særskilt fastsatte strekningar sette ein større avstand, men ikkje større enn til byggegrensa for vedkomande veg. Desse reglane gjeld også dersom det i anna lov er gitt høve til å føre ledning (...) over, under eller langs eigeomsområdet for offentlig veg.

Løyve etter første ledd gir regionvegkontoret for riksvegar og fylkesvegar, og kommunen for kommunale vegar.

Departementet gir nærare føresegner om utgiftsdeling og sakshandsaming i samband med løyve etter denne paragrafen og § 30.

I merknadsbrevet heiter det vidare m.a følgjande:

Både lovteksten og kommentarutgaven til vegloven er klar mht. hvilke typer installasjoner vegloven § 32 omfatter. Verken transformatorstasjoner eller mindre transformatorer i distribusjonsnettet for elektrisitet, såkalte nettstasjoner, faller innenfor virkeområdet for vegloven § 32. Lang praksis tilsier også at transformatorstasjoner og nettstasjoner skal behandles som bygninger, ikke som ledninger e.l. Vi nøyer oss i denne sammenheng med å vise til at tvistetemaet i den såkalte Bybanesaken gjaldt kabler og ledninger, men derimot ikke nettstasjoner. Flere nettstasjoner som lå nær inntil offentlig vei, måtte flyttes som følge av Bybaneutbyggingen. Bybanen bekostet flyttingen av disse, og innrømmet for øvrig også fri grunn til de nye plasseringene.

[...] BKK Nett aksepterer heller ikke å måtte bekoste omlegging av kabler og ledninger som ligger innenfor virkeområdet for vegloven § 32, men som må flyttes som følge av at nettstasjonen flyttes.

I *vedtaket* kjem SVV med følgjande grunngjeving av kvifor BKK må bere kostnadene ved flytting av transformatorstasjonen (nettstasjonen) (utdrag):

[...]

Det medfører riktighet at nettstasjoner [...] ved en lovendring av 1. mars 1996 ble overført fra § 32 til 30 [...].

Den fulle ordlyden i veglova § 30 er følgjande:

Byggverk, her òg laus kiosk, opplag eller anna større innretning må ikkje utan særskilt løyve plasserast innafor byggegrensar som er fastsette i eller med heimel i § 29.

Føresegnene i første ledd skal gjelde tilsvarende for varerampar, murar og liknande innretningar, for utsprengde og utgravne rom og for nettstasjonar og andre byggverk m.v. i tilknytning til ledningar som nemnde i § 32. Det same gjeld for gjerde som kan hindre fri sikt, dersom ikkje anna følgjer av §§ 44 flg.

Løyve etter første ledd gir regionvegkontoret for riksvegar og fylkesvegar, og kommunen for kommunale vegar.

Etter nærare føresegner som vegstyremaktene fastsett, kan skogsvirke plasserast ved offentlig veg.

Det heiter vidare i grunngjevinga følgjande:

Det fremgår imidlertid ikke at forarbeidene av lovkonsipistene^[1] derved har ment å avvike flytteplikten med hjemmel i § 32. Det står derimot at «Departementet gir nærare føresegner om utgiftsdeling og handsaming i samband med denne paragraf og §30». Det er som kjent gitt en forskrift som gjelder for ledninger o.l., men vi kan ikke se at prinsippet ikke er gjeldende for nettstasjoner, jfr. At man har gitt hjemmel til føresegner om «utgiftsdeling».

Den aktuelle forskrifta, *Forskrift om saksbehandling og ansvar ved legging og flytting av ledninger over, under og langs offentlig veg*, som SVV viste til i si fotnote i førehandsvarselet, blei endra 28.11.17. Endringa gjaldt m.a § 16, som SVV viste til i fotnota. Denne paragrafen '*ledningseiers økonomiske ansvar*' fekk utvida ordlyd, som vist ved kursiv, og lyder no slik:

Ledningseier er forpliktet til for egen regning å foreta endringer på ledningsanlegg, eller fjerne ledningsanlegget, *som følge av vegtiltak*, dersom det er nødvendig av hensyn til veginteressens.

Vidare i grunngjevinga heiter det følgjande:

Imidlertid er ovennevnte diskusjon ikke aktuell i denne saken, idet det regelverk man her forholder seg til, er eldre enn ovennevnte lovendring.

De anfører at «Lang praksis tilsier også at transformatorstasjoner og nettstasjoner skal behandles som bygninger, ikke som ledninger.» Til dette er å si at vi ikke kjenner til at dette gjelder i forhold til flytteplikten etter § 32 fra før 1996 og tidligere regelverk.

Den påberopte praksis i forbindelse med bybaneutbyggingen kan vi ikke ta stilling til.

I henhold til § 30 2. ledd [...] må kunne utledes at man har ansett at «nettstasjoner» tidligere var omfattet av lovteksten i §32.

Vegloven §32 av 1963 er i hovedtrekk formet etter tidligere veglov (av 1912) §40, og det må således kunne utledes at innretninger som eksempelvis nettstasjoner var innbefattet i oppretningen i §40.

[...] I kommentar til bestemmelsen [§ 40 i vegloven av 1912] heter det under pkt. 1 i «Med kommentar av byråsjef C.W-Bang og kontorsjef H. Kolle» av 1947 at «Ifølge Innst. S. 59 og Ot.forh. 1923 s. 139-40 omfatter uttrykket «langs eller umiddelbart ved offentlig veg» ikke bare vegens eiendomsområde, men også den private grunn ved siden av vegen i dennes umiddelbare nærhet».

Når det gjelder rettspraksis relatert til forbindelsen mellom vegloven av 1963 og vegloven av 1912 med endringer, viser vi til dom fra Gulating lagmannsrett av 28.10.09 (LG2009-033154) der retten uttaler at «I §40 i lov om veivæsenet av 1912 var det bl.a. bestemt at kraftledninger ikke uten tillatelse kunne anlegges under offentlig vei. Av veglova av 1963 § 32 fremgår det på tilsvarende måte at kraftledning ikke uten tillatelse må anlegges over, under, langs eller nærmere offentlig vei enn 3 meter fra veikanten.»

Klaga

BKK stadfester i klaga at dei vil flytte transformatorstasjonen (nettstasjonen).

Klagemålet er formulert slik:

Det bes om at klageinstansen omgjør Statens Vegvesen sitt vedtak om å pålegge BKK flyttekostnadene for den Nettstasjonen og de kablene som flyttes etter krav fra Statens Vegvesen.

¹ Dette omgrepet er pr 26.07.18 definert slik på Jusleksikon.no: «En **lovkonsipist** er den eller de som utarbeider forslag til lovtekst. [...] Alle som deltar [...] er å regne som lovkonsipister, enten de er Stortingsrepresentanter, ansatte i et departement eller [spesielt inviterte] fagspesialister [...]»

Klaga stør seg på følgjande (utdrag, der ein del er lik eller nesten lik teksten i merknadsbrevet):

Om sakshandsamingsfeil:

I klagebrev fra BKK datert 08.05.2017 [...] [eit tidlegare klagebrev], fremkommer det at BKK først fikk underretning om flyttevedtaket den 25. april 2017 etter at BKK selv hadde begjært innsyn i saken. Som det fremkommer av brevet ble en rekke av forvaltningslovens saksbehandlingsregler ikke overholdt av Statens Vegvesen: § 16 og forhåndsvarsel, § 17 om sakens opplysning og § 25 om manglende begrunnelse av de forhold vedtaket støtter seg på.

Videre klages det også på at sakens realiteter, hvor det fremkommer at stasjonen er lovlig plassert og etablert, ikke er hensyntatt og vektlagt mht gjeldende regelverk innen dette området.

Dei aktuelle paragrafene i forvaltningslova lyder som følgjer:

§ 16: «Part som ikke allerede ved søknad eller på annen måte i saken, skal varsles før vedtak treffes og gis høve til å uttale seg innen en nærmere angitt frist.

[...] Forhåndsvarselet skal gjøre greie for hva saken gjelder og ellers inneholde det som anses påkrevd for at parten på forsvarlig måte kan ivareta sitt tarv.»

[...]

§ 17: «Forvaltningsorganet skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes.

[...]

Partene bør også for øvrig gjøres kjent med opplysninger av vesentlig art som det må forutsettes at de har grunnlag og interesse for å uttale seg om [...]. [...]

§ 25: «I begrunnelsen skal vises til de regler vedtaket bygger på [...].

I begrunnelsen skal dessuten nevnes de faktiske forhold som vedtaket bygger på. Er de faktiske forhold beskrevet av parten selv eller i et dokument som er gjort kjent for parten, er en henvisning til den tidligere framstilling tilstrekkelig. I tilfelle skal det i underretningen til parten vedlegges kopi av framstillingen.

De hovedhensyn som har vært avgjørende ved utøving av forvaltningsmessig skjønn, bør nevnes. [...]

I klagebrevet heiter det vidare følgjande:

Om heimelen for vedtaket og korleis SVV har nytta lova ('lovbruk'):

Vi ikke kan se at flyttingen av nettstasjonen medfører at eier plikter å betale flyttekostnadene da det ikke foreligger noen uttrykkelig hjemmel som tilsier dette.

[...]

BKK bestrider derimot Statens Vegvesen sin påstand om at «*transformatorstasjonen og ledninger som ligger innenfor vegområdet til (riks- og) fylkesveg, er innenfor virkeområdet til Vegloven § 32*», så langt passusen omhandler transformatorstasjoner/Nettstasjoner.

[...]

Både lovteksten og kommentarutgaven til vegloven er klar mht. hvilke typer installasjoner vegloven § 32 omfatter. Verken transformatorstasjoner eller Nettstasjoner [...] faller slik BKK oppfatter det ikke innenfor virkeområdet for Vegloven § 32. Lang og veletablert praksis tilsier at Nettstasjoner skal behandles som bygninger, ikke som ledninger e.l.

BKK viser i denne sammenheng til at tvistetemaet i [...] «Bybanesaken» (LG-2009-33154) gjaldt kabler og ledninger, men derimot ikke nettstasjoner. Flere nettstasjoner som lå nært inntil offentlig vei, måtte flyttes som følge av Bybaneutbyggingen. Bybanen bekostet flyttingen av disse [...].

[...]

Videre kan BKK heller ikke se at BKK plikter å bekoste omlegging av kabler og ledninger som ligger utenfor virkeområdet for Vegloven § 32, men som må flyttes som følge av at nettstasjonen må flyttes.

I brevet datert 27.09.17 fører Statens Vegvesen en argumentasjon for å begrunne og fremskaffe hjemmel til sitt vedtak. Slik vi forstår det mener statens Vegvesen at flytteplikten etter § 32 også omfatter [...] nettstasjonen. BKK kan ikke se at denne argumentasjonen er juridisk holdbar og bestrider Statens Vegvesen sitt standpunkt om at denne argumentasjonen hjemler pålegget om kostnadsansvar ved flyttingen i denne saken.

Om kostnadsansvaret:

BKK oppfatter det slik at [...] nettstasjonen omfattes av bestemmelsene i Veglovens § 30, og at nettstasjonen ble plassert der etter løyve fra kommunen/vegmyndighetene. Det foreligger uttrykkelig godkjenning fra de kommunale myndigheter [...] datert 10.03.1948, og godkjent byggeanmeldelse datert 18.05.1949. BKK viser til at vedtakene fra kommunen også uttrykkelig ivaretok vegeiers interesser. [...] All den tid nettstasjonen ligger langs hovedveg og er godt synlig, samt at avstanden til veg er godt synlig og målbar, legges det til grunn at vegmyndighetene har godkjent dens plassering da den ble etablert. Dersom de ikke hadde godkjent plasseringen burde de ha tatt dette opp ved etableringen eller umiddelbart etter etableringen. Det må således legges til grunn at E-verket på Laksevåg den gang har fått tillatelse fra kommunen/vegmyndighetene til å plassere kiosken der den nå har stått i over 60 år.

Videre oppfatter BKK det slik at denne nettstasjonen er omfattet av bestemmelsen i Veglovens § 37 hvor det fremkommer følgende i første setning:

«Eldre byggverk eller anna innretning som nemnt i §§ 30, 32 eller 33 kan mot vederlag fastsett ved skjøn krevjast borttatt eller flytt til slik avstand frå veg eller vegkryss som følger av føresegnene i §§ 29, 32 eller 33. ...»

[...] I kommentarene i Rettsdata skriver Erik Gauer og Tore Elnæs at:

«Eldre byggverk», vil si byggverk mv. oppført før vegen ble planlagt og bygget, før lovens ikrafttreden, eller bygninger som er blitt liggende innenfor byggegrensene ved endringer i disse, eller etter dispensasjon. (min understreking)

Som vi ser fremkommer det i § 37 første setning at dersom vegmyndighetene har gitt «dispensasjon» dvs. tillatelse til nettstasjonens plassering innenfor byggegrensen så plikter vegmyndighetene å bekoste flyttingen [...].

Etter BKK sin vurdering er det mest sannsynlig («sannsynlighetsovervekt») at vegmyndighetene har gitt tillatelse/dispensasjon fra byggegrensene da nettstasjonen ble etablert på 1950-tallet. Dersom

det ikke ble gitt noen skriftlig tillatelse, så må vegmyndighetene sin opptreden anses å ha gitt tillatelse ved konkludent^[2] adferd da nettstasjonen er etablert godt synlig ved en hovedveg, med godt synlig avstand til veg.

Konsekvensen av dette er at vegmyndighetene iht Veglovas § 37 selv må bekoste flyttingen av nettstasjonen.

I vedtaket fremkommer det at flytteplikten gjelder den «del av» nettstasjonen som ligger innen 3 meter fra vegkant. Den angjeldende nettstasjonen er en egen enhet slik at det ikke lar seg gjøre å fjerne kun en del av enheten. Følgelig må hele nettstasjonen flyttes.

Statens Vegvesen krever at BKK dekker flyttekostnadene for nettstasjonen og de elektriske ledningene uavhengig av om de ligger innenfor eller utenfor 3-metersgrensen. BKK vil prinsipalt hevde at BKK verken plikter å dekke flyttekostnadene for nettstasjonen eller kablene som må flyttes som følge av flyttingen av nettstasjonen, da det ikke foreligger hjemmel for dette kravet. Konsekvensen av dette er at vegmyndighetene som har krevet flytting, selv må bære samtlige flyttekostnader.

Subsidiært vil BKK hevde at dersom klageinstansen kommer til at vegmyndighetene har rett til å kreve at BKK dekker flyttekostnadene for det som ligger innenfor 3-metersbeltet, så plikter vegmyndighetene likevel å dekke flyttekostnadene med det som ligger utenfor 3-metersbeltet, men som må flyttes som følge av flyttingen av at nettstasjonen flyttes. Det vises i den sammenheng til [...] Rundskriv nr 90/10 fra 1990 skrevet av Statens Vegvesen Vegdirektoratet [...] [(rundskrivet)] hvor det fremkommer følgende øverst på side 6:

«3. Ledningene ligger dels utenfor, dels på vegområdet

Dersom ledningsanlegget ligger dels på, dels utenfor vegområdet, og man ikke har nærmere opplysninger om rettsforholdet ledning-veg, må veganlegget kunne ta de forholdsmessige kostnader med flytting for den del av ledningsstrekket som ligger utenfor området, og grunneieren forutsetningsvis ta den delen som ligger innenfor.»

[...] Dette må vel gjelde både for de ledninger/kabler som ligger utenfor 3 metersgrensen og for nettstasjonen, dersom man skal følge Statens Vegvesen sin argumentasjon mht Veglovens § 32 sitt virkeområde, at det som gjelder for ledningene også gjelder for nettstasjonen.

BKK oppfatter det slik at nettstasjoner er bygninger og skal ikke behandles som ledninger og at dette er allment kjent praksis. [...] Det er overraskende at Statens Vegvesen avviser å forholde seg til dette [«Bybanesaken»] da det var Statens Vegvesen Region Vest som påla BKK å flytte de angjeldende ledningene/kablene og vart part i saken representert av Staten v/Samferdselsdepartementet. Statens Vegvesen var helt sentral i denne rettssaken og er kjent med at den kun omhandlet kablene, - og ikke nettstasjonene.

I tillegg er det slik at BKK ikke er kjent med at det foreligger noen rettspraksis som tilsier at det foreligger en presumsjon for at en nettstasjon er etablert med flytteplikt med kostnadsansvar dersom det ikke foreligger noe eksakt dokumentasjon for annet vilkår for etableringen, - i motsetning til bestemmelsene og rettspraksisen vedrørende ledninger og kabler m.v.

SVV si vurdering av klaga

² Dette omgrepet er pr 26.07.18 definert slik på Jusleksikon.no: «**Konkludent atferd** er en type atferd som gjennom handling er ment å gi en rettsvirkning.» Det er same stad gjeve følgjande døme på slik åtferd: «Når vi tar varer i butikkhyllen, legger dem på båndet i kassen, betaler det som displayet viser og går med varene, så behøver kjøper og selger ikke veksle et ord. Men det er like fullt inngått en avtale.»

I si nye vurdering av saka, i oversendingsbrevet til Klagenemnda, omhandlar SVV klagepunkta m.a slik (utdrag):

Om sakshandsamingsfeil

Som nevnt tok Vegvesenet til etterretning at det forelå mangler i saksbehandlingsprosesse, og som nevnt valgte man da å sende ut et nytt forhåndsvarsel, og vi ser det da slik at de tidligere feil er reparert.

Det anføres så fra BKK at det ikke er hensyntatt og vektlagt med hensyn til gjeldende regelverk at stasjonen er lovlig plassert.

Til det er å si at stasjonen er lovlig plassert.

Om heimelen for vedtaket og lovbruken

[...] [n]år det gjelder §32, ble også denne bestemmelse vist til [frå SVV si side] i det det for oss var usikkert hvorvidt det eventuelt var installasjoner/ledninger som var etablert etter ikrafttredelse av vegloven av 1963 sin ikrafttredelse, om som således var lagt på vanlige vilkår.

[...] [n]år det gjelder det kommunale løyve, kan dette nødvendigvis ikke [...] påberopes som et løyve fra vegetaten. Imidlertid [...] ser det ikke ut til at Vegvesenet hadde innsigelse i forhold til transformatorstasjonens stedlige plassering relatert til veg, og vi aksepterer at transformatorstasjonen har hatt Vegvesenets tillatelse til den aktuelle plassering gjennom hele perioden fra den ble ferdigstilt til nå.

Det saken dreier seg om, er hvilke vilkår som er knyttet til plasseringen.

[...] Anvendelsen av vegloven §37 forutsetter [...] at de aktuelle ledninger ikke har flytteplikt. Spørsmålet blir da om det foreligger en flytteplikt for BKK sine ledninger/bygg som i sin tid ble etablert utenfor veggrunnen.

Om kostnadsansvaret:

Når det gjelder ledninger (det hevdes herunder også nettstasjoner), hadde man allerede etter vegloven av 1912 med senere endringer, lovreguleringer med hensyn til flytteplikt og kostnadsfordeling, og så lenge BKK ikke kan påberope seg en særrett til å ha en tillatelse uten flytteplikt med kostnadsansvar, vil vi påstå at det må legges til grunn at plasseringen av nettstasjonen er gitt løyve på de vilkår som fulgte etter den daværende lovregulering.

[...]

Til dette [rundskrivet] anføres fra Vegvesenet at forholdet som behandles [...] er at ledninger dels ligger på areal med flytteplikt, og dels utenfor, men at «utenfor» må forståes slik at ledningene ligger dels på areal som Vegvesenet har ervervet i forbindelse med vegformål, og der det ikke er flytteplikt. Som det fremgår av vedlagte skisse [...] vil deler av tomten, som erverves til vegformål, 2,1 m2, være i henhold til sistnevnte, og her vil da prinsippet i rundskriv 90/10 gjelde.

Vi viser så til [referanse til rundskrivet], «For ledninger utenfor vegområdet bæres omkostningene av vegvesenet, med mindre annet er fastsatt på forhånd (f.eks i konsesjonsbestemmelsene) eller flytningen er en direkte følge av nødvendig ledningsforandring på vegens område». (Understreket av Vegvesenet.)

[...] BKK [anfører] at det oppfattes slik at nettstasjoner er bygninger og skal ikke behandles som ledninger, og at dette er allment kjent praksis. Til det er å si at det på etableringstidspunktet var få

slike nettverkstasjoner, og at ordlyden i den bestemmelse som ble §32, ble utformet i tråd med de interesser elektrisitetsverkene hadde når distribusjonen av elektrisitet skjedde på en annen måte enn i dag. Ved å tillegge §32 og dens forløper, vegloven av 1912 §40, en funksjonell fortolkning ser vi det slik at den tekniske utvikling må vektlegges slik at nettstasjoner blir å anse for omfattet av regelverket. Vi viser her også til at lovkonsipistene neppe kan ha ment å sette elektrisitetsinteressene generelt foran veginteressene.

SVV opprettheld etter den nye vurderinga sitt vedtak, og Klagenemnda skal difor gjere endeleg vedtak i saka.

Vurdering

Fylkesrådmannen vil i det følgjande vurdere dei einskilde klagegrunnane separat, innan den endelege konklusjonen vert trekt:

Om sakshandsamingsfeil:

Dei aktuelle sakshandsamingsfeila fann stad før førehandsvarselet til det påklaga vedtaket, det vil seie i ei tidlegare sak. SVV retta opp feila ved å starte saka på nytt.

Sakshandsamingsfeil er m.a omhandla i forvaltningslova § 41, som lyder slik:

Er reglene om behandlingsmåten i denne lov eller forskrifter gitt i medhold av loven ikke overholdt ved behandlingen av en sak som gjelder enkeltvedtak, er vedtaket likevel gyldig når det er grunn til å regne med at feilen ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold.

Fylkesrådmannen kan ikkje sjå at det er gjort eller gjort gjeldande nokon sakshandsamingsfeil som kan ha «virka bestemmende på vedtaket sitt innhald». Såleis vurderer fylkesrådmannen dette punktet i klaga som ei anførsle utan relevans.

Om ulovfesta rett

Som nemnd tidlegare i saka, om forvaltningslova § 25, skal det ved einskildvedtak visast til dei reglar vedtaket byggjer på, det vil seie kva som er heimelen for vedtaket.

SVV finn som nemnd følgjande heimlar:

Tillatelser etter veglov av 1912 med endringer samt ulovfestet rett, samt § 32 i veglov av 1963.

Fylkesrådmannen finn at dokumentasjon er naudsynt for å slå fast at lokaliseringen av nettstasjonen er gjeve på vilkår. Fylkesrådmannen vil peike på at SVV sjølv opnar for funksjonelle fortolkingar, generelt viser til endringar i den forrige veglova, og generelt til ulovfesta rett, og at nettstasjonen fekk byggjeløyve 36 år etter at den forrige veglova trådte i kraft.

SVV «bestridar» ikkje (har ikkje motsegn mot) at BKK i utgangspunktet har «tillatelse» (løyve), men «påstår» (SVVs ordval) «at plasseringen av nettstasjonen er gitt løyve på de vilkår som fulgte etter den daværende lovregulering». Fylkesrådmannen finn at det er SVV sitt ansvar å dokumentere dette, men at så ikkje er gjort. Etter fylkesrådmannen sitt syn, er det urimeleg, etter over 60 år, å be den som har løyve om å dokumentere at det ikkje er knytt vilkår til det.

Fylkesrådmannen finn etter forannemnde ikkje at SVV sitt vedtak kan heimlast i veglov av 1912 med endringar.

Fylkesrådmannen legg til grunn at SVV med nemninga 'ulovfesta rett' siktar til rundskrivet og eigne resonnement som er referert til i saka, samt at ein må tillegge § 32 i veglova ei 'funksjonell fortolkning'.

Ulovfesta rett vert nytta i stort mon i forvaltninga. Til dømes er prinsippet om likskap i forvaltninga eit ståande premiss for sakshandsaming, men det er ikkje lovfesta.

Ei leidning og ein nettstasjon har som kjend vesentleg ulik karakter, kva gjeld storleik, mobilitet med vidare. Fylkesrådmannen finn i det aktuelle rundskrivet frå 1990 ikkje grunnlag for å nytte ei funksjonell fortolkning av ordet 'leidningar' som gjer rom for at omgrepet også dekkjer nemninga 'nettstasjon', 'transformatorstasjon' e.l. I 1990 hadde den nye veglova gjeldt i 27 år, med nemninga 'nettstasjon' og 'laus kiosk' (jf nemninga 'transformatoriosk') innteke. Ein må difor leggje til grunn at ein i rundskriv i 1990 ikkje såg på ein 'nettstasjon' som ei 'leidning'. Etter fylkesrådmannen sitt syn, må det i juridisk samanheng ved funksjonelle fortolkningar leggjast til grunn relevante rettsavgjersler eller liknande. Fylkesrådmannen kan ikkje sjå at SVV har gjort dette.

Fylkesrådmannen finn etter forannemnde at SVV sitt vedtak ikkje kan heimlast i ulovfesta rett.

Om veglova § 32

Når det gjeld veglova § 32 i seg sjølve, seier SVV seg altså samd med BKK i at nettstasjonar ved siste lovending blei flytta frå denne paragrafen til § 30. Denne omhandlar ikkje kostnadsdeling, og er elles ikkje relevant for denne saka. Paragraf 32 omhandlar kostnadsdeling, men ikkje nettstasjonar. Fylkesrådmannen kan ikkje sjå at SVV har underbygt si anførsle om at dei som utforma lovteksten venteleg ikkje ville sette elektrisitetssyn framfor vegomsyn. Det er heller ikkje sikkert at dei som utforma lovteksten er samde med SVV si underforståtte påstand om at det kjem fram ei slik prioritering når ein tolker lova bokstavleg. I alle høve er det lovgjevarane si oppgåve å vege elektrisitetssyn mot vegomsyn og alle andre omsyn.

Konklusjon

Fylkesrådmannen finn, på grunnlag av drøftinga over, at SVV sitt vedtak ikkje er ugyldig grunna sakshandsamingsfeil.

Fylkesrådmannen finn i si drøfting at den ulovfesta retten SVV viser til ikkje gjev heimel for den påklaga delen av vedtaket.

Fylkesrådmannen kan, som vist, ikkje sjå at veglova § 32 gjev SVV heimel for å påleggje BKK AS å stå for kostnaden ved å flytte transformatorstasjonen.

Etter dette rår fylkesrådmannen til at SVV si klage vert teke til følge, og at BKK AS ikkje må stå for kostnaden ved å flytte den aktuelle transformatorstasjonen.